

Boszorkány szerelmi varázslása (Az összeragadt szerelmespár)

Zakariás Ferenc legénykorában Gancsházán szolgált, s egyik legénytársával történt a következő különös história. Ez a cselédtársa a szomszédos faluk egyikébe járt egy leányhoz. A leálynak a szülei szegény emberek voltak. Épp ezért csodálkozott, hogy ahányszor csak odament, mindig finom túrós lepénnyel traktálták. Egy ízben megleste, hogy honnan veszik ezt a sok túrót. Midőn a dél közeledett, a leány anyja magukra hagyta őket a szobában. Kiment a konyhába, elkészítette a lepénynek való tésztát, meg is sütötte, midőn szépen elkészítette, ráokádott, s csodák csodájára a nyála a lepényen túróvá változott.

Midőn ezt meglátta a legény, úgy elundorodott, hogy otthagyta a szeretőjét és más leány után nézett. Épp egy új cselédlány szegődött el a gancsházi urakhoz. Megtetszett neki és akörül kezdte csapni a szelet. Egy éjjel azután beosontott a cselédszobába és magukra zárták az ajtót. Szerelmeskedésüknek az lett a vége, hogy nem tudtak szétválni.

Reggel keresik a leányt meg a legényt, de egyiket sem találták. Erre dörömbölni kezdtek az ajtón, s hogy nem nyílt ki, feltörték. Akkor látták csak meg a majorbeliek, hogy mi történt. De bárhogy iparkodtak is a két szerencsétlent szétválasztani, nem tudták. Ekkor eszébe jutott valamelyiköknek, hogy alkalmasint boszorkány keze van a dologban, s az pedig nem lehet más, mint a legény elhagyott szeretőjének az anyja. Lóra ugrasztották hát Zakariást, ki egyenesen elnyargalt ahhoz az asszonyhoz, hogy megkérlelje, hogyha tud, segítsen a szerencsétleneken.

A boszorka odahaza volt. Nem is várta meg, hogy Zakariás elpanaszolja a bajt, ő már tudott az esetről. Szeme közé nevetett, s azt tanácsolta, hogy csak menjen nyugodtan haza. Mire beér Gancsházára, már minden rendben lesz. Zakariás szót fogadott. Hogy megérkezett, a többiek azzal a hírral fogadták, hogy a szétválás minden orvosi segítség nélkül megtörtént. Azt talán mondanom sem kell, hogy az egész a boszorkány bosszúműve volt.